

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی بین هوش هیجانی و رفتارهای خودتخریبی در دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد

محل انتشار:

سومین همایش ملی سلامت روان و تندرستی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هدی نداف شرق - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه فردوسی مشهد، پردیس بین الملل

حمیدرضا آقا محمدیان شعرباف - استاد گروه روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محبوبه اله یاری - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی تربیت حیدریه، تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش بررسی رابطه بین میزان هوش هیجانی و رفتارهای خودتخریبی در گروه دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد است. پژوهش حاضر از نوع توصیفی و علی-مقایسه ای و جامعه ی آماری پژوهش حاضر را کل دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی 92 تشکیل می دهند. به این منظور 200 دانشجوی دختر به روش نمونه گیری طبقاتی و بنا به میزان درصد دانشجویان در دانشکده ها انتخاب شدند. ابزار اصلی اندازه گیری پژوهش پرسش نامه ی هوش هیجانی بار-ان و پرسش نامه ی محقق ساخته سنجش رفتارهای خودتخریبی بود. نتایج تحلیل آماری همبستگی پیرسون نشان میدهد که بین هوش هیجانی و میزان رفتارهای خودتخریبی رابطه منفی معناداری وجود دارد سطح معناداری .00/0 همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان می دهد که متغیر هوش هیجانی توان پیش بینی متغیر ملاک، رفتارهای خودتخریبی را دارد. براساس نتایج به دست آمده میزان F مشاهده شده برای متغیر هوش هیجانی معنادار است و این متغیر 80% از تغییرات واریانس مربوط به رفتارهای خودتخریبی را تبیین می کند. نتایج این پژوهش نشان داد که بین میزان هوش هیجانی و رفتارهای خود تخریبی رابطه ی منفی معناداری وجود دارد و همچنین هوش هیجانی میزان رفتارهای خودتخریبی را پیش بینی می کند.

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، رفتارهای خودتخریبی، دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/716441>

